

בְּרִינַת פְּתִיגִיל אַחִים וְרָעִים
הִנֵּה מֶה טוֹ[ב וְיָמָה נָ]עִים

גוֹדֵל שְׁנִיָּהֶם מִלְּהֶסֶר
וְ[ש]מִחָתָם אֵין תִּיתִיִּסֶר
דִּיצַת אִיוִּים בְּעִיסוֹר לְהֶמְסֶר 70
הִנֵּה עַל הָהָרִים רָגֵל[וֹ] מִבָּשָׂר

הוֹאָחוּ בְּתֵאֵם בְּחִיבָה
חֲזוֹתָם [ב... ..] ה
וְשׁוֹלְשׁוּ כְחוֹט בְּגִזְרָה שְׁוֹה
הִנֵּה יוֹם יְיָ בָּא 75

זוֹהַר שְׁלִשְׁתָּן שׁוּמְעוּ בְּדָתוֹ
בְּמִקְרָא [תֹּ... ..] תֹּ
חֻבְרָה לְסוּעַ[ר] הַ בְּתִכּוּנָתוֹ
הִנֵּה שָׁכְרוּ אִיתוֹ

טָכַס בְּרִכַּת לִיבּוּבּוֹ 80
טַעַם מִתּוֹק כֶּת[... ..] בּוֹ
יְשׁוּעָה בְּבָשָׂרוֹ לְגוֹי אֶהוּבּוֹ
הִנֵּה יְיָ אֱלֹהִים [בְּחָ]זֶק [יָבוּא]

כָּלוּלִים בְּחֻדוֹת עֶלְץ
כְּגוֹן שְׁלִשָּׁה [וְש]בָעָה [...] רֶץ 85

66 פתיגיל: מילה יחידאית הבאה ביש' ג, כד, והוא מעניין קישוטי הנשים ויופיין, ונראה שהפייטן דורשו מלשון שמחה וגיל, מעין הדרשה שבבבלי שבת סב ע"ב: 'פתיגיל ... פתחים המביאין לידי גילה' (ראה במבוא, פרק שביעי, סעיף 1). אחים ורעים: ישראל, על פי תה' קכב, ח. 67 הנה מה וכו': שם קלג, א, והמשך הפסוק: 'שבת אחים גם יחד'. 68 גודל שניהם: חשיבותם של שבת וראש חודש. מלהסר: שלא למעט. 69 תיתייסר: הקריאה מסופקת, ומשמע הטור כנראה: ושמתם של ישראל בעת הגאולה תהיה ללא צער וייסורים. 70 איוים: המקדש. בעיסור: כמו: בעישור (כסמל לשלמות הגאולה), אך הקריאה מסופקת, ואולי הוא: בעיטור, כלומר בפאר. להמסר: לתת; כלומר: והקב"ה יתן להם שמחה ודיצה בבניין המקדש בפארו ובעיטוריו. 71 הנה על וכו': נחום ב, א. 72 הואחו: חוברו כאחים. בתאם: בהתאמה; ומוסב שוב על שבת וראש חודש. 74 ושולשו כחוט: ונצטרפו יחדיו כחוט השזור משלושה סיבים עם הפטרת הנחמה; והלשון על פי קה' ד, יב. 75 הנה יום וכו': יש' יג, ט. 76 בדתו: במקרא. 78 לסוע[ר]ה: לישראל שבגלות. 79 הנה שכרו איתו: יש' מ, י; סב, יא. 80 טכס ... ליבובו: סידור ברכת ה' לישראל באהבתו ('ליבובו') בעת הגאולה. 83 הנה וכו': יש' מ, י. 84 כלולים: מיופים. בחדוות עלץ: בשמחה (סמיכות הנרדפים). 85 כגון שלשה [וש]בעה: משמעות הדברים אינה נהירה. [...רץ: ניתן להשלים (על פי שרידי אותיות בכתב

לתְשׁוּעַת עֲנוּה בְּמָרָץ
הִנֵּה יְיָ ה[שְׁמִיעַ א] ל ק[צה הָאָרָץ]

מוֹהֲרָה הַשְׁמַחָה מִתּוֹךְ אֶהְבָּה
בְּנוֹפֶת [צו]פִי[ם] לְתִקְוָה
[נ.] לְבִשׁוֹרֶת נְאוּה 90
הִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא

[ס.] הַקָּשִׁיב לְחַוּוּה
סְבוֹתֵי מִצּוֹת שֶׁבֶת לְנוּה
[ע..] וְחֹדֶשׁ הָאָזִין לְרוּה
הִנֵּה יְיָ מִצְּוֹה 95

[פ]תְּחִים וּמְזוּזוֹת בְּאוֹלָמוֹ
יְכוֹנֵן לְמַסְלָדֵי נוֹעֲמוֹ
צוֹהֵר עוֹז בְּהַקִּימוֹ
הִנֵּה יְיָ יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ

קְבוּצִים בְּחוּצָן יִינְשְׂאוּ 100
קָהֵל בְּגוּלָה יוֹפְלָאוּ
רִינְתָם בְּצֶהֱלַ עֵת יִגָּאוּ
הִנֵּה אֱלֹהֵי מֶרְחוֹק יְבוֹאוּ

שְׁנוֹתָם פִּימֵי הָעֵץ לְהִכִּין בְּשֶׁפֶר
שְׁמוֹתָם לְהִסִּיר מִחֶפֶר 105

הי'ד): לָאָרֶץ, אֶךְ אוֹלֵי הוּא לְחָרָץ. 86 עֲנוּה: הַנִּיקוּד עַל פִּי כְּתַב הַיֵּד, וּמִשְׁמַעוֹ כְּנִרְאָה: הַשְׁפִּלָּה וְהַעֲנִיָּה, יִשְׂרָאֵל שְׁבַגְלוֹת. 87 הִנֵּה וְכו': יֵשׁ' סָב, יֵא. 88 מוֹהֲרָה ... אֶהְבָּה: זִמְנָה הַגְּאוּלָּה וְהַשְׁמַחָה הוֹחֵשׁ, מִתּוֹךְ אֶהְבֵּת ה' לַעֲמוֹ. 89 בְּנוֹפֶת [צו]פִי[ם]: עַל פִּי תֵה' יֵט, יֵא. 90 נְאוּה: יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי שֶׁה' א, ה. 91 הִנֵּה כְבוֹד וְכו': יֵח' מַג, ב, וּבִפְסוֹק: וְהִנֵּה. 92 הַקָּשִׁיב לְחַוּוּה: כְּנִרְאָה: הַשְׁמִיעַ וְסִיפֵר, אֶךְ הַהִקְשֵׁר לְקוֹי. 93 סְבוֹתֵי: אוֹלֵי: הַקִּפְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל (בְּמִצּוֹת הַשְּׁבֵת). לְנוּה: כְּדִי לִיִּפּוֹתָם. 94 [ע..] וְ: אוֹלֵי: עֲבוֹר. הָאָזִין: הַשְׁמִיעַ. לְרוּה: לְהַרְוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְהִיטִיב לָהֶם. 95 הִנֵּה וְכו': עֲמוֹס ו, יֵא. 96 וּמְזוּזוֹת: לַעֲנִיִּין מְזוּזַת הַשַּׁעַר שֶׁבְּמִקְדָּשׁ הַשּׁוּוֹה יֵח' מו, ב. בְּאוֹלָמוֹ: בְּמִקְדָּשׁ. 97 לְמַסְלָדֵי נוֹעֲמוֹ: לְמִשְׁבַּחִים אֶת טוֹבוֹ, לְיִשְׂרָאֵל. 98 צוֹהֵר עוֹז: אֶת מִשְׁכַּן עוֹזוֹ הַמְּזַהֵר, הַמִּקְדָּשׁ; וְהַשּׁוּוֹה גַם וִיק"ר לֵא, ז (עֲמ' תִּשְׁכַּד): 'חֲלוֹנוֹת הָיוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וּמִשָּׁם הָאוּרָה יוֹצֵא לְעוֹלָם' (עַל פִּי שְׁפִיגֵל). 99 הִנֵּה וְכו': מִיכָה א, ג (וִיש' כו, כֵּא). 100 קְבוּצִים: יִשְׂרָאֵל הַנִּאֲסָפִים מִמְּקוֹמוֹת גְּלוּתָם. בְּחוּצָן יִינְשְׂאוּ: עַל פִּי יֵשׁ' מֵט, כֵּב. 101 קָהֵל בְּגוּלָה: קָהֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁגָּלוּ. יוֹפְלָאוּ: יִיעֲשׂוּ אֶתֶם נִפְלָאוֹת. 102 יִגָּאוּ: יִתְרוֹמְמוּ מִשְׁפָּלוֹתָם. 103 הִנֵּה אֱלֹהֵי וְכו': יֵשׁ' מֵט, יֵב. 104 כִּימֵי הָעֵץ: עַל פִּי יֵשׁ' סָה, כֵּב, וּמִשְׁמַעוֹ: לְאוֹרֶךְ זִמְנָה. בְּשֶׁפֶר: בִּיּוֹפִי. 105 מִחֶפֶר: מִבוּשָׁה.

תֹּקֶף שְׁלוֹם עֵת יִסְפֹּר
הֵנָּה בָּאתִי בְּמַגִּילַת סֵפֶר

וּבִבְכֹן עֲנִיָּה סוּעַ רָהַל אֶנּוּחַ מֵהָ

17

עֲנִיָּה / אֶפֶודֶת רָנָן הַמְשׁוֹלֵשׁ
בְּגִיל שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ פֹּלֵשׁ

110 עֲנִיָּה < / גּוֹדֵר [פֿ] רָץ [...] יִצְחָק
דְּרִישֵׁת נְבִיא שְׁמוֹ צִמַּח

עֲנֵיָהּ / הַמוֹנֵעַ[מֵּת ...] עֵים שְׁמוֹת
וּיַעֲדֵם נֶצַח נְעִימוֹת

עג'יה / זוהר אימרותיה זקוקים מונעמים
חשוב שבת וחודש מותאמים

עֲנֵיָּה < / טְכוּסָה [...] לֵת [...] חֶר
יְדִידוּתִיָּה כְּכֵלֵת נוֹהֵר

עַנְיָה < / כְּלוּלָה [...]]
לֹבְבוּ בַעֲשֹׂר מִקְּפֹת

120 עֲנֵיָה < / מוֹכֵנָה מִימֹת [עוֹלָם]]
נִהַג אוֹתוֹתֶיהָ סְדוּרִים מַעוֹלָם

107 הנה באתי וכו': תה' מ, ח.

ז'. 108 ענייה אפודת רנן המשולש: כנסת ישראל המקושטת ('אפודה') בשלוש השמחות (שבת, ענייה וראש חודש). 109 פולש: פרץ, התפשט (מוסב על הגיל). 110-111 גודר [פ]רץ: המשיח, יש' נח, יב. י[צ]מח ... שמו צמח: על פי זכ' ו', יב. 112 המונע[מת] וכו': אולי יש להשלים: [בְּשֶׁבַע]עֵיִם שְׁמוֹת, והשווה שה"ש זוטא א, א (דף ב): 'שבעים שמות קרא לישראל' (וכלם מנויים שם). 113 וזיעדם: והועיד להם; אך אולי יש לנקד (בניגוד לכתב היד): וזיעדם. נצח נעימות: על פי תה' טז, יא. 114 זוהר אימרותיה: מצוותיה המאירות (ראה לעיל, 60). זקוקים: מזוקקים, צרופים; וללשון הטור השווה תה' יב, ז. 116 טכוסה: סדורה ומיופה, ואולי אפשר להשלים: בְּתִכְלֶת מְבָחָר. 117 ידידותיה: הניקוד בכתב היד, ואולי צריך להיות: יְדִידוּתֶיהָ (וראה בטור 10 ובביאורו). ככלת נוהר: ככלה שפניה נוהרים. 119 לובבו: חובבו. בעשר מוקפות: אולי: בעשר קדושות המקיפות זו את זו, על פי משנת כלים א, ו-ט: 'עשר קדושות הן, ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ... עיירות המוקפות חומה מקודשות ממנה' וכו', וסוף הרשימה: 'קודש הקדשים מקודש מהם'. 120 מימות [עו]ל[ם]: הלשון על פי דב' לב, ז. 121 נהג: אולי יש לנקד: נִהְגָּה. אותותיה: כנראה: סדרי זמניה (מלשון 'והיו לאתות ולמועדים', בר' א, יד).

ענִיָּה < / ש [...] חק[ו]קוֹת
עוֹז נְאוֹת קוֹדֶשׁ לְנִקּוֹת

עֲנִיָּה / פְּתָחִים לְהִרְבֵּי[י]ץ נְאֻהִים
צְמוּדִים בְּשִׁבְעָה זְהָבִים 125

ענִיָּה < / קְרוֹאָה בְּשֵׁם יוֹצֵר עוֹלָמוֹת
רִינוֹן אֲבִנֵי פוֹךְ לְכוֹנֵן בְּנִעִימוֹת

ענִיָּה < / ש [...] אֲדִיר בְּגִבּוֹרָה
תּוֹקֵף שִׁבְתָּ וְחוֹ < דָּשׁ > נִנְעִים בְּתוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה

[וב] כֵּן עֲנִיָּה סוּעָרָה < ל > א < נוח > מה <

27

אֲרָבַע [...] ימָה 130
כִּי תִבִּיעַ זְמֶר לְהוֹצִיא נְחֻמָּה

פֶּזֶם מוֹן <
וְתִהְיֶה חוֹמָה / לְאֵנִי חוֹמָה

וב < כן > ענִיָּה < סוּעָרָה < ל > א < נוח > מה <

גָּבְרוּ עָלֶיהָ אֲרָבַע עַל אֲרָבַע בְּעֶרְמָה
עַד תְּדוּשׁ בְּרִזָּל לְדוֹק [מה...] 135

122 ש [...] : נראה להשלים (על פי שרידי האותיות והניקוד בכתב היד): שִׁפְתוֹתֶיהָ כְּשָׁנֵי (השווה שה"ש ד, ג). 123 נאות קודש: ארץ ישראל (השווה יר' לא, כב). לנקות: לטהר. 124 פתחים ... נאהבים: שיעורו: להרביץ (בפוך ובזהב) את הפתחים הנאהבים (שערי ירושלים). 125 צמודים: מחוברים, והכוונה כאן: מצופים. בשבעה זהבים: השווה שמו"ר לה, א: 'שבעה זהבים היו בבית המקדש, זהב טוב, זהב טהור, זהב שחוט, זהב סגור, זהב מזוקק, זהב פרווים, זהב מופז' (וראה גם ירושלמי יומא ד, ד, דף מא ע"ד). 126 ענִיָּה < ... עולמות: ישראל קרואים בשם ה', על שום 'כי שם ה' נקרא עליך' (דב' כח, י; והשווה גם לעיל, סה, 18). 127 רינון אבני פוך: אבני הפוך המרנינות, והעניין על פי יש' נד, יא. 128 אדיר בגבורה: כינוי להקב"ה, אך הקריאה מסופקת. 129 בתודה וקול זמרה: על פי יש' נא, ג.

131 כי: כך בכתב היד, ועל פי תבנית הפיוט ראוי שיהיה: עד. 132 ותהיה חומה: על שום 'ואני אהיה לה ... חומת אש סביב' (זכ' ב, ט). לאני חומה: לישראל, על פי שה"ש ח, י. 134 ארבע על ארבע: מלכויות מכופלות, והן נמנות במחרוזות הבאות. השווה מדרש תהלים ו, ב (דף ל): "על השמינית" (תה' ו, א), על ארבע גליות שהן שמונה מלכויות ... בבל כשדים, מדי פרס, יון ומקדון, ישמעאל ואדום' (וראה במבוא, פרק שמיני, סעיף 5א). 135 תדוש ברזל לדוק: תפורר את המלכות הרביעית המשולה לברזל, ועל פי דנ' ב, לה; מד. לדוק: הניקוד בכתב היד, ומשמעו כנראה:

פז>מון<

וְתִהְיֶה חֹמֶת אֵשׁ / לְבֵית יַעֲקֹב אֵשׁ

וב>כן< ענ>יה< סו>ערה לא נוחמה<

הָמוּ עָלֶיהָ כְּהִמּוֹת יָמִים

ע>ד< תּוֹפִיעַ וְתִשׁוּב אֵלֶיהָ בְּרַחֲמֵי[ס]

וְתִהְיֶה חֹמֶת / לְאֹנֵי חֹמָה

140

וב>כן< ענ>יה< סו>ערה< ל>א< נו>חמה<

זְרוּעָה כְּכַפְלָה מְלָכוֹת כְּשָׁדִים

ע>ד< תַּחֲוֹן עֲמָךְ בְּצֶדֶק אֲבוֹת הַחֲסִידִים

וְתִהְיֶה חֹמֶת אֵשׁ / לְבֵית יַעֲקֹב אֵשׁ

וב>כן< ע>ניה< סו>ערה לא נוחמה<

145

טוֹלְטָלָה חֲמָשִׁים וּשְׁתַּיִם בְּמַלְכוּת מְדִי

ע>ד< תִּזְמֶן יֵשַׁע וְתֵשׁ [...] מִחֲמַדֵּי

[וְ]תִהְיֶה חֹמָה / לְאֹנֵי חֹמָה

וב>כן< ענ>יה< סו>ערה< ל>א< נו>חמה<

כּוֹפְלָה לְמַ[דִּי] מֶלְ[כ]וֹת פָּרֶס

ע>ד< תִּלְוֶה לְעַמְּךָ וּגְאוֹן צָר תִּהְרֶס

150

וְתִהְיֶה חֹמֶת אֵשׁ / לְבֵית יַעֲקֹב אֵשׁ

וב>כן< ע>ניה< סו>ערה לא נוחמה<

מְלָאוֹת מָאָה וּשְ�מוֹנִים [מַ]לְ[כָּ]ה יוֹן

להפוך לשחק דק; אך נראה יותר לנקד: לְדוֹק (כלומר: לפורר עד דק); וללשון 'תדוש ... לדוק' השווה גם יש' מא, טו. 136 חומת אש: השווה לעיל, 132. לבית יעקב אש: על פי עוב' א, יח. 138 המו ... ימים: על פי יש' יז, יב; ובמחרוזת זו הייתה אמורה להיזכר מלכות בבל, אך אין היא באה בנוסח שלפנינו. 139 ותשוב אליה ברחמי[ס]: על פי זכ' א, טז. 142 זרועה: כך מנוקד בכתב היד, וקשה. ואולי יש לנקד: זְרוּעָה, כלומר: תוקף שלטונה. ככפלה: לשון כפל בא משום היות מלכות כשדים בת זוגה של מלכות בבל. 146 חמשים ושתים: מניין שנות מלכות מדיי; השווה ויק"ר כט, ב (עמ' תרע). 147 תזמן: האקרוסטיכון לקוי, ונראה שצריך להיות: תִּימֶן (וגם הוא לשון זימון). 150 כופלה: ראה לעיל, 142. 154 מאה ושמונים ... יוון: למניין זה של שנות מלכות יוון השווה

- 155 <ד> תִּנְחַם לַעֲמֹךְ וְתִנְקוֹם [...]
 [וְתִהְיֶה חוֹמָה / לְאֲנִי חוֹמָה
 [ובכן עניה סוערה לא נוחמה]
 סוֹגְרָה בְּמוֹ [...] לַח [מ] לְכוֹת מִקְדוֹן
 <ד> תַּעֲקוֹר מִ[כ] ל [גִּיא] זִ[ד]וֹן
 160 וְתִהְיֶה חוֹמַת אֵשׁ / לְבֵית יַעֲקֹב אֵשׁ
 [ובכן עניה סוערה לא נוחמה]
 פּוֹזְרָה תִּשְׁעַ [מ] אֹאֲ[ת] שְׁמוֹנִים וְשֵׁשׁ בְּמַלְכוֹת יִשְׁמַ [עא] ל [וא] דוֹם
 עַד תַּצְדִּיק עַמְּךָ דוֹד צַח וְאָדוֹם
 וְתִהְיֶה <יָה> חוֹמָה / לְ[אֲנִי חוֹ] מִ[ה]
 165 וּבְכֵן <ע> נִיה <סו> עֵרָה לֹא נֹחַמָה <
 קָדֵר כְּבוֹדָהּ בְּכִיפּוֹל מַלְכוֹת יִשְׁמַעְאֵלִים
 <ד> תִּרְחַם עַמְּךָ יוֹנְקִים וְעוֹלָלִים
 וְתִהְיֶה <ח> חוֹמַת אֵשׁ / לְבֵית יַעֲקֹב אֵשׁ <
 [ובכן עניה סוערה לא נוחמה]
 170 שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ וְאַרְבַּע מֵאוֹת קֶץ הָרֶס בְּעוֹלָם
 170 בעולם] ב' תלויה
 ויק"ר שם, וסדר עולם רבה ל (דף עא). 155 לעמך: כמו: את עמך. 159 [גיא] ז[ד]וֹן: ההשלמה
 על פי שרידי אותיות וניקוד בכתב היד (אם כי האות הראשונה נראית יותר כב' ולא כג', אך הצירי
 תחתיה ברור וניכר רווח בינה לבין שרידי הא'), ומשמעו: ארץ הרשעה. 162 תשע [מ]א[ו]ת]
 שמונים ושש וכו': הנוסח מעובד, והתאריך (לחורבן) יצא מידי מעתיק מאוחר, והוא מכוון לשנת
 1054 (יהלום, חילופי מלכויות, עמ' 11, וראה במבוא, פרק שמיני, סעיף 5א). ונראה שבנוסח המקורי
 דובר כאן על מלכות אדום בלבד, ותיבת 'שמעאל' היא תוספת המעתיק, ואין בה צורך, שכן
 הישמעאלים נזכרים בהמשך (בטור 166; וראה במבוא, שם, הערה 66). 163 דוד צח ואדום: על פי
 שה"ש ה, י. 166 בכיפול מלכות ישמעאלים: במלכות ישמעאלים (המוסלמים), שהיא כפילתה (בת
 זוגה) של מלכות אדום (ראה לעיל 134, 142, 150). 167 יונקים ועוללים: השווה תה' ח, ג.
 170 שלושים ... קץ הרס בעולם: תאריך הגאולה ('קץ הרס') נרמז כאן, אך סביר שמעתיקים שלחו
 בו יד (ראה יהלום שם, ובמבוא, פרק שמיני, סעיף 5א, הערה 67). ואולי יש לגרוס: 'קץ חרס', כלומר
 קץ מלכות ישמעאל המסומלת בחרס בחזון הצלם שבדניאל (ראה במבוא, שם).

ע'ד < תת [...] עמך לשבור מוטות עולם

ות'ה'יה' חומה / < לאני חומה >

וב'כן < ע'ניה > סו' ערה לא נוחמה <

אנדר תוכחה

ובכן ה[נה]

37

באבני אקדח / בבוהק בוחן

בגדרת גזית / [בדפנות דביר] 175

[בהדר הי] כל / בוותק וועד

בזר זהב / בחוסן חופה

בטכס [טיעות] / [ביסודות יקר]

בכתר כבוד / בלית לוחות

במוסר מוסד / בנעמת נו[אי] 180

אנדר תוכחה

[בששון ספיר] / בעטרת עוז

בפקעי פוך / בציפוי צלעות

בקיבוע ק[לי]עה / [בר ... ר ...]

בשלהבת שכינה / בתוקף תפארה

ובכן ונקדי[ש]

ח

אש'ר < עמו ידי / אותו באפדי 185

מלכות בכבודי / אודע ל[...]

171 עולם] בין השיטין בסיום שורה 174-184 כה"י כפי שהוא לפנינו מחורר, אך בהדפסת שפיגל השלמות רבות, ואפשר שבשעה שהוא ראה את כה"י היה מצבו טוב יותר. ההשלמות על פי שפיגל

171 לשבור מוטות עולם: על פי וי' כו, יג.

37. כותרת הפיוט כנראה: ובכן ה[נה אנכי מרביץ בפוך (אבניך)], והפייטן מונה במה יפאר הקב"ה את ירושלים לעתיד לבוא. 174 באבני אקדח: על פי ראש הפטרת ענייה סוערה (יש' נד, יב). בבוהק בוחן: בבוחן מבהיק; ו'בוחן' הוא כנראה מבצר (על פי יש' כח, טז, והשווה שם לב, יד, ולעיל, סז, 13). 176 בוותק וועד: במקום התכנסות ('וועד') הגון. 177 בזר זהב: על פי שמ' כה, יא ועוד. בחוסן חופה: בחופה מחוזקת ונאה (והוא כינוי למקדש). 178 בטכס טיעות: בנטיעות סדורות, סמל לבניין המקדש. 179 בליות לוחות: בשני לוחות הברית הנלווים זה לזה. 180 במוסר מוסד: כך בכתב היד, אך נראה יותר: במוסד מוסד, על פי יש' כח, טז. נו[אי]: יופי. 181 בששון ספיר: באבני ספיר המשמחות את רואיהן (השווה יש' נד, יא). 182 בפקעי פוך: בפקעים (הם קישוטים שבמקדש, השווה מל"א ו, יח ועוד) עשויים אבן פוך יקרה. בציפוי צלעות: בצלעות (יציעי המקדש, ראה שם ח ועוד הרבה) מצופות (בזהב). 183 בקיבוע ק[לי]עה: במקלעות קישוטיות שייקבעו במקדש (השווה שם יח ועוד). 184 בשלהבת שכינה: בשכינה המתגלה באש. ח. 185 עמו ידי: ידי ועזרתי עמו לגאול אותו, והלשון על פי תה' פט, כב. באפדי: בקשטי ובפארי.

[... ..] / לעם יְדִידִי
 בְּרֵאתִי לְכַבֹּדִי / אֶקַח מוֹעֵדִי
 לְמִלְאֵךְ הוֹדִי / אֶעֱדֹךָ עֲדִי
 [... ..] / אֵל תִּפְחָדִי 190
 צִדְקֵי הַגִּידִי / נוֹרְאוֹתֵי אֵל תִּכְחָדִי
 וּבִמְקַדִּישֵׁי שְׁמִי ב[... ..] ה[... ..]

כַּכְּתוּב <וקרא ז'ה> אל ז'ה <ואמר> ק'דוש <ק'דוש> ק'דוש יי צבאות מלא כל הארץ
 כבודו <יש' ו, ג>

קיב. מעריב לשבת שובה

מע'ריב <שובה

שׁוּבָה יֵשׁ <רָאֵל> / אֶמְרֵתִי לָכֶם
 בִּיצֹר טוֹב תִּשְׁמַע תִּפְלֹתֶכֶם
 גַּם מִעֲרִיב עֲרָבִים בַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים יִקְבְּלֶכֶם
 דּוֹדִים לְבָרְכוּ קָרְעוּ לְבַבְכֶּם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם

בר'וך ... המעריב ערבים <

עַד יֵי / הָיוּ שָׁבִים שׁוֹשֵׁן סוּגִים 5
 וְתָרְבוּ וְתִפְּרוּ כְּדָגִים
 זֶרַע קָדֵשׁ בְּנַחַת מִתְעַנְּגִים
 חוֹלֵת אֶהְבֶּה מֶה יִפִּית וּמֶה נַעֲמֶת בְּתַעֲנוּגִים

בר'וך ... אוהב <

אֱלֹהֶיךָ / טִיהַרְךָ מִכָּל פִּשְׁעִים וּמַעֲלִים 10
 יִיטֹר לְפָנֶיךָ אֲרָחוֹת וּמִסְלוּלִים
 כְּהַעֲבִירְךָ בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבִילִים
 לְהוֹדִיעֶךָ קוֹשֵׁט אֲמָרִי אֶמֶת הַגְּדוּלִים

קיב. מקור: Ms. Heb. e. 39 (2712/18) דף 105. נדפס: זולאי, מערבות, עמ' רח (344).

188 בראתי לכבודי: על פי יש' מג, ז. אקח מועדי: על פי תה' עה, ג. 189 אעדך עדי: יח' טז, יא.
 קיב. פסוק המסגרת: הושע יד, ב (הפטרת היום). 2 ביצר טוב: מתוך תשובה ומעשים טובים.
 3 מעריב ערבים: כינוי להקב"ה, והוא לשון מעבר לברכה. בעשרת הימים: בעשרת ימי תשובה.
 4 דודים: כינוי פנייה לישראל. קרעו ... בגדיכם: יואל ב, יג. 5 שושן סוגים: כינוי לישראל, על
 שום שה"ש ז, ג. 7 בנחת: בשבת. 8 חולת אהבה: ישראל, על פי שה"ש ב, ה. מה יפית ...
 בתענוגים: שם ז, ז. 11 בשנים עשר שבילים: בים סוף; השווה למכילתא בשלח, מסכתא דויהי
 בשלח ד (עמ' 100): 'נחלק (הים) לשנים עשר גזרים'. 12 להודיעך ... אמת: מש' כב, כא.

מוֹשֵׁל בְּכָל מַפְעָלִים
נְתִיב יֵשׁ לָךְ בֵּין גְּלִים
סוּמָךְ יִי לְכָל הַנוֹפְלִים
עִיבְרָךְ בָּיִם וְהִכְהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים
וְהִדְרִיךְ בְּנִעְלִים

15

בגילה

כִּי / פָּעַלְנוּ גִנְיִי בְּתִשׁוּבָה קִבְּלִינוּ
צוּמִינוּ צִפָּה מִלְכָּנוּ
קֶרֶב קֶץ יִשְׁעִינוּ
וְנִכְתִּירְךָ כְּהִכְתִּירוֹךְ הוֹרִינוּ
וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ

20

זה צור...<

כְּשִׁלְתָּ בְּעוֹנֶיךָ / רָחַשׁ לְעֵמוֹ אֵל
שׁוּבִי בְּתוֹלַת יֵשׁ <רָאֵל>
תַּחֲזֶה מֶלֶךְ בִּיפְיוֹ בְּבִגְדֵי אֲרִיאֵל
גּוֹאֲלֶכֶם קְדוֹשׁ יֵשׁ <רָאֵל>

25

ברוך...< צור ישראל וגואלו

עֲלִינוּ צִלִּי נֹרָא עֲלִילָה
יָמִים עֲשֶׂרָה לְשׁוּב עֲדִיו סְגוּלָה
נָם חֹקֵר לֵב סוֹכֶתֶם לְשִׁכְלָה
אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁפַּבְּכֶם וְדוּמוֹ סָלָה

30

ברוך...< פורס

13 מושל בכל מפעלים: הקב"ה. 15 סומך ... הנופלים: תה' קמה, יד. 16-17 עיברך: העבירך. והכהו ... בנעלים: על פי יש' יא, טו, והפסוק מדבר בגאולה העתידה, אך נראה שהפייטן מפרשו על קריעת ים סוף. 18 כי פעלנו גניי: אף על פי שחטאנו. 19 צומינו: מכוון לצום יום הכיפורים הקרב. צפה: ראה. 21 כהכתירוך הורינו: כשם שהמליכוך אבותינו על ים סוף (והוא מעבר לפסוק הסמוך). 22 ואין ... כאלהינו: שמ"א ב, ב. 24 שובי ... יש' <ראל>: יר' לא, כ. 25 תחזה ... ביפיו: על פי יש' לג, יז, ומשמעו: תראה את הקב"ה בתפארתו. אריאל: המקדש וירושלים, על פי יש' כט, א. 26 גואלכם ... יש' <ראל>: יש' מג, יד. 27 עלינו ... עלילה: משמעו: צלו של הקב"ה ('נורא עלילה', על פי תה' סו, ה) פרוש עלינו; אך בראש הטור חסרה כנראה תיבה אחת (ראה במבוא, פרק שלישי, סעיף 10, הערה 163). 28 ימים ... סגולה: שיעורו: כדי שישראל ('סגולה') ישוּבו עֲדִיו (השווה יואל ב, יב) בעשרת ימי תשובה. 29 נם חוקר לב: אמר הקב"ה (על שום יר' יז, י). סוכתם: את בית המקדש. לשכללה: לבנות בפאר. 30 אמרו ... סלה: תה' ד, ה.